

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ע"ב ע"א

תקונא עשרין ושית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

זמנין אתגליא לון בַּדְמוּת אַרְיָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (עמוס ג ח) אַרְיָה שָׁאג מִי לֹא יִירָא, זמנין בְּדִיוקְנָא דְשׁוּר, הָדָא הוּא דְכְתִיב (דברים לג יז) בְּכוֹר שׁוּרוֹ הָדָר לוֹ וְקִרְנֵי רָאם קִרְנָיו, וְזמנין בְּדִיוקְנָא דְנֶשֶׁר, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם לב יא) כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ, וְזמנין בְּדִיוקְנָא דְאָדָם סָבָא, כְּמָה דְאַתְדַּמְיָא לְאַלִּין דְאַמְרֵי זֶה אֵלֵי וְאַנְוָהוּ (שמות טו ב), דְאַיְהוּ הָוָה אַתְדַּמְיָין לון בַּדְמוּת סָבָא, וְאַתְמַר בְּהוּ (נ"א ביה) (דברים לב יג) וַיִּנְיֶקְהוּ דְבֶשׂ מִסֵּלַע וְשִׁמֹן מִחִלְמִישׁ צוּר, אֲבָל לְאַלִּין דְתַלְיִין מַגִּיָּה וּמַשְׁכִּינְתִּיהָ לָא אֲשַׁתְּנִי לְעוֹלָם.

תרגום לעברית

מִיד קָמוּ כָּל הַחֲבֵרִים שְׁשֻׁמְעוּ אֶת הַדְּבָרִים הַלָּלוּ, וְנִשְׁקוּ אוֹתוֹ עַל רֹאשׁוֹ, וְאַמְרוּ, אֱלֹהִים לֹא בָּאנוּ לְעוֹלָם אֶלָּא לְשִׁמְעַת אֶת זֶה - דִּינּוּ, שְׂוֹדָאֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכִּינְתּוֹ לֹא מִשְׁתַּנִּים זֶה מִזֶּה, אֲבָל לְאַחֲרִים מִשְׁתַּנָּה וּמִסְתַּתֵּר בְּכַמָּה לְבוּשִׁים, וּבְכַמָּה פְּסוּיִים, וּבְכַמָּה קְלָפוֹת, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה, עָלִיו הַשְּׁלוֹם, אֵל גִּבּוֹר וְרַחֲמָנִי, שֶׁהוּא הָיָה יוֹדֵעַ אֶת כָּל הַקְלָפוֹת, וּמִשׁוּם זֶה לֹא הִשְׁאִיר אֶפְלוֹ מִיְּמֵי כְשׁוּף שְׁלֹא יָדַע, מִשׁוּם שְׁיָדַע (לדעת) אֶת הַקְלָפוֹת, וְהַרְוֵעָה הַנֶּאֱמָן יִשְׁבֵּר אֶת כָּל הַקְלָפוֹת, וּמוֹצִיא מִשָּׁם הַמַּחֲ, שֶׁהוּא יְהוֹ"ה, לְאַרְבַּעַת צִדֵּי הָאֵלֹהִים, (שֶׁהֵם תְּהוּ וְכְהוּ וְחִשְׁךְ וְתְהוּם), וּמִפְּרִיָּם מִמֶּנּוּ אֶת אוֹתָהּ חוֹלָה שֶׁהִיא אֲדֵנִי, שְׁבִקְלָפוֹת הַלָּלוּ שְׁבִקְלָפוֹת, שֶׁהֵם תְּהוּ וְכְהוּ וְחִשְׁךְ וְתְהוּם, אָמַר

אסתי'רה פני מהם, ויש שנויים אחרים לטוב לכל אחד כפי מעשיו. לפעמים מתגלה להם בדםות אריה, זהו שכתוב אריה שאג מי לא יירא, לפעמים בדםות שור, זהו שכתוב בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, ולפעמים בדםות נשר, זהו שכתוב כנשר יעיר קנו, ופעמים בדםות אדם זקן, כמו שנדמה לאלו, שאמרו זה אלי ואנוהו, שהוא היה מתדמה להם בדםות זקן, ונאמר בהם (בו) וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור, אבל לאלו שתלויים ממנו ומשכינתו, לא משתנה לעולם.

טקסט התיקונים

ואינון תמורות אינון רזא דיבום, דאתמר בה ביבמה (רות ד ז) על הגאולה ועל התמורה, לקיים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו, בההוא נעל דנתן לרעהו אית תמורה, ושנוי רצון, ותמן צריה שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה לקיים כל דבר, נעל איהו גופא.

תרגום לעברית

ואותן התמורות הן סוד היבום, שנאמר בה ביבמה על הגאולה ועל התמורה, לקיים כל דבר, שלף איש נעלו ונתן לרעהו, באותה נעל שנתן לרעהו יש תמורה ושנוי רצון, ושם צריה שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה לקיים כל דבר, הנעל הוא הגוף.

טקסט התיקונים

ואמאי בחליצת נעל דנתן לרעהו אית תמורה ושנוי, אמר סבא חדא, רבי רבי, לא תימא הכי, אלא אמאי חליצה בנעל, אלא איהו קליפה לאתטמרא בה לאשתזבא מניה, ולא אשתמודע לגבי מקטרגין דיליה, ובחליצה דנעל חלץ ליה י"ה, ובגין דא שלף איש נעלו ונתן לרעהו, נעל ו', גן נעל, דאיהו בן י"ה, לאעלא בין ו"ה, ודא איהו חלץ י"ה.

וְלָמָּה בַּחֲלִיצַת נָעַל שְׁנַתָּן לְרַעְהוּ יֵשׁ תְּמוּרָה וְשִׁנוּי? אָמַר זָקֵן אֶחָד: רַבִּי רַבִּי, אֵל תֹּאמַר כֹּה, אֲלֵא לָמָּה חֲלִיצָה בְּנָעַל? אֲלֵא הִיא הַקְּלִפָּה לְהַסְתֵּתָר בָּהּ לְהַנְצִיל מִמֶּנּוּ, וְלֹא נֹדַע אֶל הַמְּקַטְרָגִים שָׁלוּ, וּבַחֲלִיצָה שֶׁל נָעַל חוֹלֵץ לוֹ י"ה, וּמִשּׁוּם זֶה שָׁלַף אִישׁ נָעַלוֹ וְנָתַן לְרַעְהוּ, נָעַל ו', גֵּן נָעַל, שֶׁהוּא בֶּן י"ה, לְהַכְנִס בֵּין ו"ה, וְזֶהוּ חֲלִיצַת י"ה.

טקסט התיקונים

וּמִשֶּׁהָ אֶתְמַר בֵּיהּ (שְׁמוֹת ג ה) שֶׁל נָעַלְיָהּ מֵעַל רַגְלֶיהָ, דָּא בְּהַפּוּכָא דְאַחֲרָנִין, דְּלֹא צָרִיךְ לְאַתְחִיזָא קָדָם שְׂכִינְתָּא בְּקַלִּיפָּה, וְרִזָּא דְמָלְהָ כִּי אֵין לָבֹא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלָבוּשׁ שָׂק (אֶסְתֵּר ד ב), וּלְגַבֵּי אֲבָהֶן לֹא אֶתְחִיזָא אֲלֵא בְּנָעָלִים, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (שִׁיר ז ב) מֶה יָפוּ פְעֻמֶּיהָ בְּנָעָלִים בֵּת נָדִיב, אֲכַל לְגַבֵּי מִשֶּׁהָ בְּלֹא כְּסוּיָא כָּלָל, וְרִזָּא דְמָלְהָ וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּא"ל שְׂד"י, וְשְׁמִי יְהו"ה לֹא נֹדַעְתִּי לָהֶם (שְׁמוֹת ו ג), וּמִשֶּׁהָ אֶתְמַר בֵּיהּ (שֵׁם ג יג) וְאָמְרוּ ל'י מ'י'ה שְׁמ'י'ו מ'י'ה אוֹמֵר אֲלֵיהֶם.

תרגום לעברית

וּבְמִשֶּׁהָ נֹאמַר שֶׁל נָעַלְיָהּ מֵעַל רַגְלֶיהָ, זֶה בְּהַפּוּךְ שֶׁל אַחֲרֵים, שֶׁלֹּא צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לִפְנֵי הַשְּׂכִינָה עִם קְלִיפָּה, וְסוּד הַדְּבָר - כִּי אֵין לָבֹא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלָבוּשׁ שָׂק, וְלֹאבוֹת לֹא נִרְאָה אֲלֵא בְּנָעָלִים, וְזֶהוּ שְׂכָתוֹב מֶה יָפוּ פְעֻמֶּיהָ בְּנָעָלִים בֵּת נָדִיב, אֲכַל לְמִשֶּׁהָ כָּלִי כְּסוּי כָּלָל, וְסוּד הַדְּבָר - וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּא"ל שְׂד"י וְשְׁמִי יְהו"ה לֹא נֹדַעְתִּי לָהֶם, וּבְמִשֶּׁהָ נֹאמַר וְאָמְרוּ ל'י מ'י'ה שְׁמ'י'ו מ'י'ה אוֹמֵר אֲלֵיהֶם.

טקסט התיקונים

וְעוֹד אֲמַאי צָרִיךְ חֲלִיצָה בְּנָעַל בְּאִשָּׁה, בְּגִין דְּמָאן דִּימּוֹת בְּלֹא בֵּר אִיהוּ קָשִׁיר בְּרַגְלֶיהָ דִּיבָּם, וְרִזָּא דְמָלְהָ הוּא יְשׁוּפָּה רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפָּנוּ עָקֵב (בְּרַאשִׁית ג יד), וּבְגִין דְּלֹא יָמִית לִיהּ חוּזָא דְאִיהוּ כְּרוּךְ עַל עָקְבוֹ, צָרִיךְ לְחַלּוֹץ לְגַבֵּי נָעַל דְאַתְתָּא, וְאַתְפֹּטֵר הֵהוּא חוּזָא מִנֶּיהָ.

ועוד, למה צריך חליצה בנצל באשה? משום שמי שימות בלי בן, הוא קשור ברגלו לזכר, וסוד הדבר - הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב, וכדי שלא ימית אותו הנחש שהוא כרוך על עקבו, צריך לחלץ לגבי נצל של אשה, ונפטור ממנו אותו הנחש.

טקסט התיקונים

וכלא על ההיא טפה דאיהי י' דפרח מן יעקב לאתריה, ויעקב בגין דא קנה מניה בכרותא, לאחזרא י' לאתריה, דאיהי טפה בוכרא, דבה חאב אדם, ופרח מניה ואשתאר יחיד בלא עזר, ובגין דא אמר (תהלים מט ו) למה אירא בימי רע עון עקבי יסופני, ובגין דא איתי ליה קודשא בריך הוא תלת זמנין לאדם קדמא בגלגולא, הדיא הוא דכתיב (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א' ל פעמים שלש עם גבר, ודיא איהו שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה.

תרגום לעברית

והכל על אותה טפה, שהיא י', שפרחה מיעקב למקומו, ויעקב בגלל זה קנה ממנו את הככרה, להחזיר י' למקומה, שהיא טפה בכורה, שבה חטא אדם ופרחה ממנו, ונשאר יחיד בלי עזר, ומשום זה אמר למה אירא בימי רע עון עקבי יסופני, ומשום זה הביא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון שלש פעמים בגלגול. זהו שכתוב הן כל אלה יפעל א' ל פעמים שלוש עם גבר, וזהו שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה.

טקסט התיקונים

ועל ההיא טפה אתמר בה (שיר ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, ואתדבקת ביעקב, ואפיקת מניה י' ב שבטין, הדיא הוא דכתיב (תהלים קכב ד) שבטי י' עדות לישראל, דאתמר ביה אדם ישראל, ובההוא זמנא רווח יעקב מה דאכיד דאיהו י' מיעקב, הדיא הוא דכתיב (בראשית לב כט) לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל.

וְעַל אוֹתָהּ טָפָה נֹאמֵר בָּהּ מֶה יָפוּ פְעָמֶיךָ בַּנְּעָלִים בֵּת נָדִיב, וְנִדְבָקָה בַּיַּעֲקֹב, וְהוֹצִיָּאָה מִמֶּנּוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׂבָטִים. זֶהוּ שְׂכָתוֹב שְׂבָטִי יִי' עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ אָדָם יִשְׂרָאֵל, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הָרוּיָח יַעֲקֹב מֶה שָׁאֲבָד, שֶׁהוּא י' מִיַּעֲקֹב. זֶהוּ שְׂכָתוֹב לֹא יַעֲקֹב יֹאמֵר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל.

טקסט התיקונים

בְּאַבְרָהָם שָׁזִיב מִסֶּם הַמּוֹת, חוֹכָא דְאָדָם, גִּיהֶנֶם, נָחֵשׁ, אִשֶּׁת זְנוּנִים דְּאַתְמַר בֵּיהּ (שְׁמוֹת כ יד) לֹא תִנָּאָה. בְּיִצְחָק שָׁזִיב מֵאֵל אַחֵר דְּאַתְמַר בֵּיהּ (שֵׁם יג) לֹא תִרְצַח. בְּיַעֲקֹב אִשְׁכַּח אֶתֶר לִינָקָא (נ' א' לִנְקָא) בְּנוֹי, וְדָא שְׁנוֹי מְקוֹם, וְלִית חַד מִנֵּיהּ דְּלֹא אֶתְכַלִּיל בְּתַלְתָּא, לְקִיָּמָא הֵן כָּל אֱלֹה יַפְעֵל א' ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבַר (אִיּוֹב לג כט).

תרגום לעברית

בְּאַבְרָהָם הִצִּיל מִסֶּם מוֹת, חֲטָאוֹ שֶׁל אָדָם, גִּיהֶנֶם, נָחֵשׁ, אִשֶּׁת זְנוּנִים שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ לֹא תִנָּאָה. בְּיִצְחָק הִצִּיל מֵאֵל אַחֵר שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ לֹא תִרְצַח. בְּיַעֲקֹב מָצָא מְקוֹם לְהִינָּיק (לִנְקוֹת) בְּנוֹי, וְזֶה שְׁנוֹי מְקוֹם, וְאִין אֶחָד מֵהֶם שְׁלֹא נִכְלָל בַּשְּׁלִשָּׁה, לְקַיֵּם הֵן כָּל אֱלֹה יַפְעֵל א' ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבַר.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע"ב ע"ב) ◆

טקסט התיקונים

קָם סָבָא וְאָמַר רַבִּי רַבִּי בְּמַאי אוּקְיַמְתָּא סוּד יְבוּם וְחִלְיָצָה, דְּהָא בְּרִירָא דְּמַלְכָּה שְׁמַעְנָא, אָמַר לִיה מַה דְּשְׁמַעְתָּ אִימָא, אָמַר וְדָאִי בְּרָזָא דִּיבּוּם אִשְׁכַּח אֶתְרָא הִהִיא נִשְׁמַתָּא עֲרִטִילָאָה, הָדָא הוּא דְּכָתִיב (תְּהִלִּים פד ד) גַּם צִפּוֹר מִצָּאָה בֵּית, וְדָא נֶפֶשׁ דְּאַתְיָא בְּגִלְגּוּל זְמַנָּא קְדָמָאָה, וְדָרוּר קִין לָהּ (שֵׁם), דָּא רוּחָא דְּאַתְיָא בְּגִלְגּוּלָא זְמַנָּא תְּנִינָא,

אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרוּחִיהָ (שם), דָּא נִשְׁמַתָּא דְאַתִּיא בְּגִלְגּוּלָא זְמַנָּא תְּלִיתָא, וּמִינָה נִפְקִין אֶפְרוּחִין דְּאִינוּן בְּנִין, וּבְרָזָא דִּיבּוּם כָּלְהוּ תְּלִית נִחְתִּין בְּבֵת אַחַת, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (איוב לד יד) אִם יִשִּׁים אֱלֹהֵי לְבֹ רֹחוֹ וְנִשְׁמַתּוּ

תרגום לעברית

קם זָקוּן וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, בְּמָה הִקְיֵמוּת הַסּוּד שֶׁל יָבוּם וְחֲלִיצָה, שְׁהָרִי בְּרוּר הַדָּבָר שְׁמַעְתִּי? אָמַר לוֹ: מַה שְׁשִׁמַּעְתָּ אָמַר. אָמַר: וְדַאי בְּסוּד הַיָּבוּם מִצָּאָה מְקוֹם אוֹתָהּ נִשְׁמָה עֲרִטִילָאִית, זֶהוּ שְׁכָתוּב גַּם צָפוּר מִצָּאָה בֵּית, וְזוֹ הַנֶּפֶשׁ שֶׁבָּאָה בְּגִלְגּוּל פֶּעַם רִאשׁוֹנָה, וְדָרוּר קֵץ לָהּ - זֶה רֹחַ שֶׁבָּאָה בְּגִלְגּוּל פֶּעַם שְׁנִיָּה, אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרוּחִיהָ - זֶה נִשְׁמָה שֶׁבָּאָה בְּגִלְגּוּל פֶּעַם שְׁלִישִׁית, וּמִמֶּנָּה יּוֹצְאִים אֶפְרוּחִים שֶׁהֵם בְּנִים, וּבְסוּד הַיָּבוּם כָּל הַשְּׁלֵשׁ יוֹרְדִים בְּבֵת אַחַת, זֶהוּ שְׁכָתוּב אִם יִשִּׁים אֱלֹהֵי לְבֹ, רֹחוֹ וְנִשְׁמַתּוּ אֱלֹהֵי יֶאֱסֹף. לְבֹ שֶׁשֶׁם הַנֶּפֶשׁ, הָרוּחַ בְּכַנְפֵי רֶאֶה, הַנִּשְׁמָה בְּמַח, וְכָלֵם אֶחָד בְּקֶשֶׁר אֶחָד, אֲבָל הַחֲלִיצָה מִצִּילָהּ אוֹתָהּ נִשְׁמָה וְרוּחַ וְנֶפֶשׁ, שֶׁהֵם קְשׁוּרִים בְּשִׁלְשָׁה קְשָׁרִים שֶׁל הַנֶּחֱשׁ, וְסוּד הַדָּבָר - נִפְשָׁנוּ בְּצָפוּר נִמְלָטָה מִפֶּח יוֹקְשִׁים הַפֶּח נִשְׁבֵּר וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן כִּדִּי לְנִשְׁק אוֹתוֹ, פָּרַח מִיָּד וְלֹא נִרְאָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.